

ZVON

LISTOPAD- NOVEMBER

2024

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Καλifornská česká katolická misie oslavovala své šedesáté výročí od založení. Otec Libor Švorčík, farář pro krajany v Kalifornii, pozval na oslavu biskupa Václava Malého, který má na starosti zahraniční komunity. Oslava byla velkolepá. Oslavovalo se na třech místech. V San Diegu, Los Angeles a nakonec v San Francisku. Oslavy se také zúčastnili kněží, kteří působí (nebo působili) na jiných misijních místech. Já jsem se z časových důvodů oslav přímo nezúčastnil, ale měl jsem možnost setkání s kněžími a otcem biskupem v týdnu „mezi oslavami“. Že oslavy byly velkolepé, dosvědčuje přítomnost biskupa Václava Malého, který umí povzbudit věřící svým kázáním a svým stylem upřímného chování. Dále to bylo vynikající pohoštění. To mohu potvrdit osobně, když jsem v pondělí ochutnával rízky a další „leftovers“ z neděle. Otec Libor se velmi dobře postaral o nás všechny a připravil program, který doplňoval naše setkání.

Vedle těchto oslav bylo náplní našeho setkání stav českých katolických misí a jejich budoucnost. Z hlediska čistě lidského ta budoucnost není nijak růžová. Prostě realita je – méně lidí, větší věkový průměr, atd. Pokud mám mluvit za naši krajanskou rodinu tady v New Yorku, tak se dá popsat stav asi takto. Téměř jako ve všech komunitách, s výjimkou španělsky mluvících, lidí na bohoslužbách ubývá. Na nedělní bohoslužbu přichází v průměru kolem dvaceti lidí. Stále držíme společné setkání po bohoslužbách – káva, čaj, malé občerstvení. Sbírký, které se konají v kostele jdou na jeho provoz. Farář kostela Msgr. Cuong M. Pham zná naši situaci a má s námi dobrý vztah. Můžeme používat prostory kostela a také místnosti na společné setkání. Věkový průměr naší komunity je slušný a stále se zvyšuje.

Ale z hlediska Božího záměru je však naše budoucnost velmi dobrá, ba řekl bych vynikající. To, co čteme z Písma svatého a rozjímáme každou neděli, nám dává novou naději a chuť do života. Každé nedělní setkání s Kristem je impulzem to nevzdat a jít dopředu. Teď, když se blíží svátky Všech svatých a Památka zemřelých „dušiček“, více vzpomínáme na ty, kteří tu s námi už nejsou. Je to pravda, každým rokem těch na „druhé“ straně přibývá, na „naší“ straně ubývá. Ale není snad církev Kristova jedna? Ovšem že je tu ta dělicí strašidelná čára, naše smrt. Ale Ježíš Kristus je tady i tam – NEBOJME SE BUDOUCNOSTI.

příjemnou četbu

VE FOREST HILLS, 24. ŘÍJNA 2024
VÁŠ FR. ANTONÍN

Foto na obálce - kněží působící v zahraničí, zleva

P. Antonín Špaček SDB, působil ve Švýcarsku – nyní na důchodě ČR

P. Antonín Hráček, působil na Velehradě v Dolomitech IT – nyní spirituál semináře v Olomouci

P. Slávek Švehla, Německo

P. Jan David, Toronto, Kanada

Msgr. Václav Malý, pomocný biskup pražský a koordinátor pro misie v zahraničí

P. Libor Švorčík, Kalifornie

Msgr. Dušan Hladí, Chicago

P. Antonín Kocurek, New York

papežové papes papežové papes

Svatí Gregor II. a Gregor III.

papežové papes papes MV

Dnes si tak trochu nezvyčajne predstavíme dvoch po sebe nasledujúcich pápežov, oboch uctievaných ako svätých a tiež oboch nesúcich meno Gregor – Gregora II. a Gregora III. Obdobie ich pontifikátov, 715-731 (Gregor II.) a 731-741 (Gregor III.) sa prekrýva s vládou byzantského cisára Leva III., ktorý sa pokúsil o akúsi kultúrnu revolúciu - obrazoborectvo (ikonoklazmus).

Gregor II. má značné zásluhy na pokresťančení Nemecka, kam vyslal kňazov usporiadať cirkevnú organizáciu a sv. Bonifáca, anglosaského biskupa nazývaného aj apoštol Nemcov, poveril veľmi potrebnou misijnou činnosťou. Vďaka tomu sa nemecky hovoriace krajiny viac primkli k latinskému kultúrnemu okruhu.

Gregor II. bol obozretný, rázny a vyznačoval sa veľkým rozhl'adom. Nemalé problémy mu pri pôsobení v čele cirkvi predstavovala politika byzantského cisára Leva III. Sýrskeho, z ktorého sa stal prenasledovateľ, ničiteľ svätých obrazov (ikon) a ničiteľ výtvarného umenia v chrámoch. Niekedy medzi rokmi 726 a 730 Lev III. nariadil odstránenie obrazu Ježiša Krista, ktorý zdobil bránu konštantínopolského paláca. Dochované pramene poukazujú na pravdepodobný motív, ktorý cisára

viedol k vydaniu tohoto rozkazu – zvrat v bojoch s moslimami a erupcia na vulkanickom ostrove Thera, v ktorých Lev videl prejav Božieho hnevu. Lev zakázal úctu k náboženským obrazom ediktom v roku 730, ten však nesankcionoval iné druhy umenia než umenie náboženské; nevzťahoval sa na obraz cisára ani na náboženské symboly (napr. kríž). Uctievanie obrazov označil za formu modloslužobníctva. Pri svojej aktivite otázku nekonzultoval s Cirkvou a zrejme bol veľmi prekvapený širokou opozíciou, s ktorou sa stretol.

Biskupi, ktorí vzdorovali cisárskemu rozkazu, boli zosadzovaní. Pápež sa ich zastával a spôsobil si vo vzťahoch s cisárom nejednu nepríjemnosť. Okrem iného mu písal: "Tak ako pápež nemá právo dohliadať nad cisárskym palácom a nad udeľovaním svetských úradov, tak aj cisár nemá právo dohliadať nad Cirkvou a nad udeľovaním cirkevných úradov. Každý nech zostane pri povolaní, do ktorého bol ustanovený od Boha." Cisár na jeho slová nedbal a chcel sa ho dokonca zmocniť vojenskou silou, ale neuspel. K boju proti obrazom čoskoro pribudol aj boj proti úcte svätých vôbec a nakoniec sa obrazoborci vrhli na ničenie kláštorov.

Zo sporu medzi pápežom a cisárom sa rozhodol ťažiť longobardský kráľ Liutprand, ktorý obsadil Ravennu a tiahol na Rím. Gregorovi II. sa však výrečnosťou podarilo pohnúť Liutpranda k mieru. Kráľ sa nechal pápežom doviešť k hrobu sv. Petra a ako dar tam položil svoju kráľovskú korunu i plášť. Zmieril sa s pápežom a vyprosil si zrušenie exkomunikácie.

Gregor II. pozdvihol v Taliansku rehoľný život a dbal okrem iného aj o disciplínu v rehoľných domoch. Obnovil benediktínske opátstvo Montecassino, ktoré 130 rokov ležalo v troskách a ďalšie kláštory v Ríme. Zomrel v roku 731.

Gregor III. pochádzal zo Sýrie, za pápeža ho zvolili ihneď po smrti Gregora II. Bol posledným pápežom, ktorého voľbu potvrdzovali cisárske byzantské úrady. Bol tiež posledným neeurópskym pápežom až do zvolenia súčasného pápeža Františka v roku 2013.

Najväčším problémom Gregorovho pontifikátu bolo pokračujúce obrazoborectvo byzantského cisára Leva III. Sýrskeho, ktoré Rím odmietal. Pápež zvolal za týmto účelom

na 1. november 731 synodu do chrámu sv. Petra, kde zhromaždení kňazi schválili jeho protibrazoboreckú politiku - výsledkom bol konflikt s Konštantínopolom, ktorý sa voči Gregorovi sprvu staval ústretovo. V reakcii na rozhodnutie synody nariadil cisár Lev III., aby bolo južné Taliansko cirkevne podriadené konštantinopolskému patriarchovi Anastasiovi, jednému z popredných obrazoborcov.

Ďalšie ťažkosti vyvolával pápežov napätý pomer k langobardskému kráľovi Liutprandovi, ktorý vyvrcholil vpádom kráľových vojsk na rímske územie (738).

V roku 738 navštívil Rím apoštol Nemcov sv. Bonifác, aby získal súhlas s vybudovaním cirkevnej organizácie v zaalpských krajoch. Gregor III. ho vymenoval za biskupa a legáta v Nemecku. Už v nasledujúcom roku boli zriadené štyri nové diecézy - v Salzburgu, Freisingu, Passau a Regensburgu.

Gregor III., ktorý obnovil či založil množstvo kostolov a kláštorov, zomrel v novembri 741, len niekoľko mesiacov po smrti svojich dvoch významných súčasníkov, cisára Leva III. a majordóma Karola Martela.

20th Century Story of Telemachus

In 1984, American President **Ronald Reagan** told the story of “the little monk” at the annual *National Prayer Breakfast* in Washington, D.C. His story is the narrative of a Hollywood epic, as it could only be orated by the Hollywood actor he once was. At this international event, which began in 1953, President Reagan recounted the story in this way:

This power of prayer can be illustrated by the story that goes back to the fourth [sic] century – the monk... followed a crowd into the Coliseum, and... he saw the gladiators come forth, stand before the Emperor, and say, ‘We who are about to die salute you.’ And he realized they were going to fight to the death for the entertainment of the crowds. He cried out, ‘*In the Name of Christ, stop!*’ And his voice was lost in the tumult there in the great Colosseum...

And as the games began... the crowds saw this scrawny little figure making his way out to the gladiators and saying, over and over again, ‘*In the Name of Christ, stop!*’ And they thought it was part of the

entertainment, and at first they were amused. But then, when they realized it wasn't, they grew belligerent and angry...

And as he was pleading with the gladiators, 'In the Name of Christ, stop!' one of them plunged his sword into his body. And as he fell to the sand of the arena in death, his last words were, 'In the Name of Christ, stop!' And suddenly, a strange thing happened. The gladiators stood looking at this tiny form lying in the sand. A silence fell over the Colosseum. And then, someplace up in the upper tiers, an individual made his way to an exit and left, and the others began to follow. And in the dead silence, everyone left the Colosseum. That was the last battle to the death between gladiators in the Roman Colosseum. Never again did anyone kill or did men kill each other for the entertainment of the crowd...

Election 2024

(New York State)

The New York State Catholic Bishops have asked the faithful **to vote down ballot proposal number one**, which they say, if enacted, would cement abortion on demand without restriction at any point during pregnancy and strip away the authority of parents to make decisions for their children and teens in matters such as "gender-affirming" treatments and surgeries.

Co řekli o smrti před svou smrtí naši současníci

Já se smrti nebojím.

Vím, že půjdu do lepšího

Já se smrti nebojím. Až Pán Bůh řekne: „Václave, pojď“, tak půjdu. Vím, že půjdu do lepšího. Spoléhám, že půjdu smrtí do života, protože se svěřuji do rukou někoho, kdo smrt poznal v celé její hrůze a vítězně ji přemohl. (Václav Dvořák † 2008)

Já jsem dal hlas Kristu.

Nebudu umírat sám, ale s Kristem

Už jako dítě jsem se nikdy se smrtí nesmířil a hledal jsem řešení: přece všechno v tomhle světě má nějaký smysl, jen smrt je nesmysl. A odpověď není z mé hlavy, ale z Božího zjevení. Vše řeší ten, kdo se nazývá Spasitel. Proč? Vždyť vstal z mrtvých, takže otevírá tajemství smrti: smrt není konec, existuje pokračování, existuje i můj konkrétní věčný život.

Ježíš Kristus říká: „Já jsem cesta, pravda a život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít. Já vás vzkřísím v poslední den.“ V něm přichází někdo, kdo nám podává zprávu o tom, že smrt není konec a že je třeba volit určitou cestu, abych dosáhl osobního trvání. Tak jsem dal hlas Kristu, protože on svým životem a vzkříšením dokázal, že existuje smysluplná smrt jako přechod k věčnosti. Nebudu umírat sám, ale s Kristem. On mi to slíbil. Pro mě smrt jako definitivní konec všeho neexistuje. Je to přechod, znamená pouze proměnu. (Josef Mixa † 2019)

Myslel jsem, že po smrti to bude děsná nuda

V mém dětství jsem si myslel, že věčnost bude děsná nuda, a neměl jsem vůbec žádnou touhu po takové věčnosti. Když jsem ale „povyrostl“ pochopil jsem, že věčnost bude znamenat absolutní naplnění všech krásných a největších tužeb v životě, které se tu třeba vůbec nenaplnily.

V Bibli stojí: „Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani na mysl lidskou nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kdo ho milují...“ (1 Kor 2, 9). Takže naše představy jsou vždy jen bledým odstínem všech těch budoucích skutečností...

A jak se na svou smrt nejlépe připravit? „Držet se“ vírou a životem z víry Krista, který smrt sám ve svém těle přemohl a slíbil nám dát účast na tomto svém vítězství. Základní přípravou na smrt je pro mne tedy víra v Krista a v jeho nekonečnou lásku a milosrdenství i v jeho dar věčného života. Žít trvale v přátelství s Bohem je to nejlepší přípravou na smrt. A za svou smrt je také dobré se modlit. (Miloslav Vlček † 2017)

Poslední srozumitelná slova kardinála Miloslava Vlka na smrtelné posteli byla: "Nejkrásnější král je... Ježíš ..." (17.3.2017)

Otázka, která rozesmála Matku Terezu

„Máte strach ze smrti?“ zeptal jsem se. Má otázka Matku Terezu překvapila. Na okamžik se mi zadívala do očí, a pak se nahlas rozesmála. „Ne, vůbec,“ prohlásila. „Umřít znamená vrátit se domů. Copak máte strach vrátit se domů ke svým drahým? Okamžik smrti nedočkavě očekávám. Tam nahoře najdu Ježíše a všechny lidi, kterým jsem se v tomto životě snažila dát lásku. Budou tam všichni lidé, kteří mi na této zemi byli drazí. Takže to bude nádherné setkání, nemyslíte?“

Oči se jí při těch slovech třpytily překvapivým klidem a štěstím. Mezitím jsem dosnídal. Matka Tereza sklidila nádobí na ták a stáhla ze stolku ubrus, který předtím rozprostřela. Ve dveřích se objevila mladá sestra a Matka jí ták podala. „Tak a teď se můžeme vrátit k rozhovoru, který jsme posledně přerušili,“ řekla. (Matka Tereza † 2007)

Nevím, zda umřu na asfaltu, nebo na posteli

V mém stáří mě Pán připravuje na můj odchod z tohoto světa. Co mám dělat, až přijde ten okamžik? Člověka samozřejmě jímá hrůza. Viděl jsem mnoho umírání, a některá velmi bolestná. Vydržel bych to? Ptal jsem se. Pak jsem si ale uvědomil, že Bůh netvoří lidi v sériích, že každý z nás je jiný. A proto i každý z nás bude mít své vlastní umírání, na vlastní míru. Hlavní je uvědomit si, že nebudu sám. Předemnou šel po té cestě Pán Ježíš, a s tím se přece znám. Nevím, kde umřu, zda na posteli anebo někde na asfaltu. Ale ocitnu se tváří v tvář Kristu, který je Pravda a Lásky. Padnu do náručí neskonale Lásky, do plnosti Života. (Jaroslav Škarvada † 2010)

Já jsem vzkříšení a život.

Kdo věří ve mne,

i kdyby umřel, bude žít,

praví Ježíš. (Bible Jan 11,25)

převzato z www.vira.cz.

smlouva podepsána

www.cirkev.cz

Smlouvu mezi Českou republikou a Svatým stolicem podepsali 24. října zástupci obou stran, za Českou republiku premiér Petr Fiala a za Svatý stolec jeho státní sekretář kardinál Pietro Parolin. Jelikož se jedná o mezinárodní smlouvu prezidentského typu, budou s ní muset následně vyslovit souhlas také obě komory Parlamentu.

„Jsme rádi, že se tato vláda rozhodla dokončit dílo, které je už přes dvacet let rozdělané,“ uvádí biskup Stanislav Příbyl, bývalý generální sekretář České biskupské konference, který byl také jedním z členů expertní skupiny, která se na sjednání smlouvy podílela.

Uzavření smlouvy je obsaženo v programovém prohlášení vlády Petra Fialy. „Připojujeme se k 64 státům, které dohodu se Svatým stolicem již mají. Po 22 letech se nám povedlo vyjednat oboustranně vyváženou smlouvu, která plně respektuje náš právní řád, ale zpřesňuje některé postupy a vyjasňuje některé sporné záležitosti. Budou z ní mít užitek čeští občané. Smlouva ještě více zdůrazňuje svobodu vyznání, Česko na základě ní bude moci s církvemi spolupracovat v oblastech duchovní služby v sociálních a zdravotnických zařízeních nebo ve vězeních, v armádě a policii – dosud to nebylo nijak ošetřeno. Zakotvuje i možnost uzavřít manželství formou církevního sňatku, právo zřizovat církevní právnické osoby, vyzdvihuje spolupráci státu a církve při ochraně kulturního dědictví,“ uvedl předseda vlády Petr Fiala.

Za českou stranu měl jednání na starosti vrchní ředitel ministerstva zahraničních věcí Martin Smolek a za Svatý stolec apoštolský nuncius v České republice arcibiskup Jude Thaddeus Okolo. „Nalezení kompromisu nebylo vždy úplně jednoduché. Po celou dobu vyjednávání jsem ale jasně vnímal vůli obou stran dohodnout se,“ popsal Martin Smolek. „Naše setkání probíhala v přátelské atmosféře,“ doplnil nuncius s tím, že i přesto bylo vyjednávání místy tvrdé.

Podle Stanislava Příbyla není cílem smlouvy získání privilegií pro katolickou církev, ale spíše posílení garance práv vyplývajících z náboženské svobody. Smlouva proto upravuje záležitosti jako je právo na duchovní péči pacientů v nemocnicích, vězňů nebo vojáků. Zakotvuje také výhradu svědomí, zpovědní tajemství nebo církevní sňatky. Dohoda se naopak nijak nedotýká majetkových otázek nebo vlastnictví katedrál sv. Víta, tyto záležitosti byly již vyřešeny a uzavřeny v minulosti.

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

7. října - Delegáti Synody o synodalitě si 7. října připomenuli první výročí brutálního útoku Hamásu na Izrael a v rámci synodálních diskuzí debatovali o roli žen v církvi a jak vést dialog v synodálním procesu.

15. října - druhý den své mise v Rusku v roli zvláštního papežova vyslance, se kardinál Matteo Zuppi setkal s metropolitou Volokolamským Antoniem a zmocněnkyní ruského prezidenta pro práva dětí Marií Lvovou-Belovou, aby projednal možnosti repatriace nezletilých Ukrajinců.

19. října v - Litoměřicích se uskutečnil 8. celostátní misijní kongres dětí. Nuncius Jude Thaddeus Okolo na úvod mše svaté připomněl celosvětový rozměr tohoto setkání. Hlavními účastníky byly děti z různých míst litoměřické diecéze (Litoměřice, Ústí nad Labem, Rumburk, Liběšice u Žatce), z pražské arcidiecéze (Vlašim a Nymburk), z českobudějovické (Prachatice), hradecké a mnoha dalších míst celé země.

20. října - papež František předsedal na misijní neděli 20. října kanonizační mši 14 nových svatých a vyzdvihl, že jsou nám živým křesťanským svědectvím, protože žili Ježíšovým "životním stylem služby." Otec Manuel Ruiz López a jeho sedm společníků, bratři Francis, Mooti a Rafael Massabki, otec Joseph Allamano, sestra Marie Leonie Paradis a sestra Elena Guerra, které v neděli kanonizoval papež František, byli příkladem hrdinských ctností a vydávali svědectví o svatosti v rámci svých jedinečných povolání.

22. října - „Mám dojem, že nikdo sice nechce konflikt zhoršovat, ale nikdo zároveň není schopen ho zastavit,“ řekl Pizzaballa v exkluzivním rozhovoru pro EWTN. „Nyní je potřeba něco nového a kreativního. Nevím co, ale všechny předchozí dohody a perspektivní dvoustátní řešení jsou nyní nerealistické,“ vysvětlil kardinál. Pizzaballa uvedl, že válka mezi Izraelem a Hamásem, která probíhá od 7. října 2023, je nejhorším obdobím, které obyvatelé Svaté země zažili za posledních 35 let. „Nejen kvůli násilí, ale také kvůli emocionálnímu dopadu na obyvatelstvo, Izraelce i Palestince,“ dodal.

22. října - Svatý stolec a Čínská lidová republika se shodly na prodloužení platnosti dohody o společném jmenování biskupů, která byla poprvé uzavřena v roce 2018. Na tiskové konferenci v Číně to oznámil mluvčí ministerstva zahraničí Lin Tien. Tiskové středisko Svatého stolce prodloužení platnosti dohody potvrdilo.

24. října - byla zveřejněna nová encyklika papeže Františka věnovaná úctě k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Papež oznámil svůj záměr vydat encykliku na toto téma už letos v červnu v souvislosti s 350. výročím zjevení Nejsvětějšího Srdce Ježíšova svaté Markétě Marii Alacoque v roce 1673.

Posledního listopadového dne oslavuje kulaté narozeniny Renata Krška. Za celou krajanskou rodinu ji přeji hodně zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu. Díky jí patří také za pomoc při vydávání časopisu *Zvon. Fr. Antonín*

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V LISTOPADU 2024

datum	úmysl	dárce
3.11.	Za duše v očistci	
6.11.	Za rodiče Klusáčkovy a bratra Josefa	B. a J. Kowalykovi
7.11.	Za zemřelého Václava Hálu	manželé Hnizdovi
10.11.	Za zemřelou rodinu Kurkovu a Hrubcovu	Sarka Elahi
11.11.	Za + Jiřího Smrčku a jeho bratra Josepha	B. a Peter Smrčka
13.11.	Za Ivanku Kowalyk - Berger a celou rod.	B. a J. Kowalykovi
17.11.	Za Annu Jelínkovu a Márii Čápošovu	manželé Jelínkovi
18.11.	Za zemřelého Láďu Urbana	rodina Bláhova
20.11.	Za Jarku a Jana Humličkovy	B. a J. Kowalykovi
24.11.	Za zemřelého Tonda Kočicu	Helena Kočica
28.11	Za zemřelého manžela Petra Bunžu	Greta Bunža

BLAHOPŘEJEME

v listopadu oslaví narozeniny: Greta Bunža 7. listopadu, Marek Polášek 10. Elena Vraštiak 13. listopadu, Brendan Sikorjak 15. listopadu, Marcela Škrkoňová 18. listopadu, Sylvestr Suda 21. listopadu, Marek Hnizda 27. listopadu, Barbora Valerio 27. listopadu, Jan Bartuněk 27. listopadu, Josef Brettl 27. listopadu, Jackie Broz 29. listopadu, Marcel Wartownik 29. listopadu, Mary Soyka 30. listopadu, **Renata Kršková 30. listopadu.**

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Bohumili a Jana Novotní, Věra Truhlar, Bohdan a Jiřina Kowalyk, Alena Zahradka, Elen Samek, Iveta Burda, Greta Bunza.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v **10.30 am** v dolním kostele **Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY** příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 am u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <https://castrivercatholics.org>

Jednota a rozdělení křesťanů...

Tak zvané **Velké schizma**, ke kterému došlo roku **1054**, bylo výsledkem několika skutečností, které se vyvíjely během staletí od počátku Církve. Vytvořily se dva hlavní proudy - Římskokatolická církev na západě a Pravoslavná církev na východě. Vedle mnoha jiných to byly tyto důvody, které zapříčinily schizma.

1. Na počátku se používala pro komunikaci řečtina a teologové psali v řečtině. Postupem času teologové na západě více používali latinu a méně řečtinu. Teologové na východě zase více rozuměli řečtině a nerozuměli textům v latině. Vznikla překážka v zájemném dorozumívání...

2. Politicky - na západě papež vystupoval jako jeden z „králů“, který má své biskupy „prince“. Na západě se objevují různé monarchie. Na východě existoval jediný císař se sídlem v Cařihradě (Konstantinopol) a měl živý vztah s patriarchou daného města. Ostatní patriarchové tvořili tzv. kolégium. Římského papeže považovali jako západního patriarchu.

3. Filioque - další skutečností bylo teologické chápání. Na ekumenickém koncilu v Cařihradě (381) byl podepsán dokument tzv. Nicejsko cařihradské vyznání víry. Vyznání definuje - Duch svatý vychází z Otce. Roku 437 španělští biskupové měli koncil v Toledu a tam definovali - Duch svatý vychází z Otce i Syna. I Syna = Filioque. Celá západní církev toto postupně přijala, ale východní ne, protože to chápala jako modifikaci textu ekumenického koncilu.

Celý tento proces nakonec vyústil v nešťasnou exkomunikaci cařihradského patriarchy Michaela I. Cerularia papežem Lvem IX. Exkomunikaci položil na oltář v chrámu Hagia Sofia (1054) papežský legát kardinál Humberto. Exkomunikace však nebyla platná, protože papež Lev IX. Zemřel několik měsíců předem. Protistrana zase naopak exkomunikovala papežské legáty.

Dne 7. prosince 1965 římský papež Pavel VI. a konstantinopolský patriarcha Athenagoras vzájemnou exkomunikaci vyhlášenou jejich předchůdci sňali.

